

som deler Udvalgets Opfattelse, at Handelen med Kvinder altid og under alle Omstændigheder er en yderst umoralsk og asocial Handling, og at denne Handel skal straffes, selv om Ofrene er myndige og samtykker;

anmoder Regeringerne om snarest muligt i deres Lovgivninger at indføre de i saa Henseende nødvendige Ændringer;

beslutter at søge de internationale Konventioner af 1910 og 1921 om Handel med Kvinder og Børn revideret saaledes, at den i Konventionerne fastsatte Aldersgrænse afskaffes;

og anmoder Udvalget til Bekæmpelse af Handel med Kvinder og Børn om, med Bistand af dets juridiske Underudvalg, at undersøge, paa hvilken Maade de nævnte Konventioner kan revideres med Hensyn til Aldersgrænsen, samtidig med Indførelsen af de foreslaaede Ændringsbestemmelser om Straf for Soutenører.

II. Forsamlingen,

der bemærker, at Beretningerne over de i 1932 afholdte Møder i Udvalgene til Bekæmpelse af Handel med Kvinder og Børn og til Beskyttelse af Børn og Unge lægger særlig Vægt paa Nødvendigheden af Udbredelse af Kendskab til Udvalgenes Arbejde;

(1) anerkender med Taknemmelighed de af den internationale Federation af Folkeforbundsunioner udfoldede Bestræbelser for at oplyse den offentlige Mening i Landene gennem en Propaganda, som støtter Folkeforbundet;

og anmoder Federationen om navnlig at overveje og snarest muligt at træffe Forholdsregler, hvorved Folkeforbundets Beretninger om Handel med Kvinder og Børn kan gives videre Udbredelse;

(2) anerkender Værdien af de Tjenester, som er ydet af de internationale Organisationer, der er repræsenteret ved Bisiddere i de to Udvalg, som udgør den raadgivende Komité til Beskyttelse af Børn og Unge;

og retter en indtrængende Opfordring til disse private Organisationer om med alle til Raadighed staaende Midler at søge at udbede Kendskabet til Arbejdet i de to Udvalg, med hvilke de samarbejder med saa megen Sagkundskab og Dygtighed.

(Beslutning vedtaget den 11. Oktober 1932).

3. Beskyttelse af Børn og Unge.

I. Forsamlingen,

som er dybt grebet af de Lidelser, der er paaført Millioner af Børn i alle Lande som Følge af den vedvarende og udbredte Arbejdsløshed;

der er ængstet ved den fysiske og moralske Skade, som gøres disse Børn, og som genkalder Erindringen om de ødelæggende Tilstande, der raadede i forskellige Lande i de første Aar efter Krigen;

som er slaaget af de alvorlige Følger, som maatte opstaa heraf for Menneskehedens Fremtid;

og som er sig sine Forpligtelser i Henhold til den af den 5. Forsamling godkendte Genève-Erklæring fuldt bevidst:

anmoder indtrængende alle Forbundets Medlemsstater om at fordoble deres Anstrengelser for baade gennem deres offentlige Myndigheder og gennem private Organisationer at hjælpe de Børn, som lider mest under Virkningerne af den økonomiske Krise.

II. Forsamlingen godkender Konklusionerne i 5. Udvalgs Beretning angaaende Beskyttelse af Børn og Unge (A. 48. 1932. IV).

(Beslutning vedtaget den 11. Oktober 1932).

4. Spørgsmaal vedrørende Fængselsvæsen og Kriminalitet.

I. Forsamlingen henleder ganske særlig Regeringernes Opmærksomhed paa den fælles Udtalelse (A. P. 4. 1932), der er afgivet af 7 tekniske Organisationer, som Folkeforbundet har raadspurgt med Hensyn til Spørgsmaal vedrørende Strafferettens fremadskridende Uniformering og Samarbejdet mellem Staterne til Forhindring og Afstraffelse af Forbrydelser.

II. Forsamlingen vedtager 5. Udvalgs Beretning (A. 58. 1932. IV).

(Beslutning vedtaget den 11. Oktober 1932).